

ACCIÓ POPULAR

PUBLICACIÓ QUINZENAL

PORTAVEU DE LES DELEGACIONS COMARCALS DE BERGA I SOLSONA

Any I.

19 de març de 1932.

Núm. 2

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CASAL D'ACCIÓ POPULAR DE BERGA I SOLSONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ;
Un any, 5 pessetes. Número solt, 20 cèntims.

Figura bíblica de la Passió de Jesucrist.

Abans de tot, devem donar les gràcies més corals als nombrosíssims amics qui ens han felicitat per l'èxit assolit pel primer nombre d'aquesta humil publicació. Ens felicitem en veritat, de la bona acullida que ha tingut, i això, ens esperona per a treballar amb duplicat delit per als nostres comuns i salvadors ideals. Complert aquest deure, passem al nostre assumpte.

Estem en els temps sagrats en els quals l'Església commemora els grans misteris de la redempció del llinatge humà. Som en temps de la Passió del Fill de Déu, de la Gran Setmana, i no respondriam pas al nostre ideari cristià, si no ens deturavem a fer unes consideracions sobre aquest fet culminant de la història de la humanitat.

El llibre dels *Nombres*, escrit per Moisès més de quinze centúries abans de Jesucrist, porta una profecia i figura commovedora de Jesucrist mort a la creu. El poble de Israel es rebel·là contra Déu i contra Moisès. Llavors succeí lo que transcrivim a continuació del cap. XXI del citat llibre, versos 6 i següents: «I Yaué (*Aquell qui és*, Déu de Israel) trameté contra el poble els xardorosos serpents, que mosseguessen al poble. I molta gent de Israel moria. I el poble anà a Moisès i digué: Hem pecat per haver parlat contra Yaué i contra tu. Prega Yaué que allunyi de nosaltres el serpent. I Moisès intercedí pel poble. I Yaué digué a Moisès: Fes-te un (serpent) xardorós i posa'l dalt d'una perxa (un pal de fusta); i s'esdevindrà que tothom qui haurà estat mossegat i l'esguardarà, viurà. I Moisès feu un serpent de bronze, el qual posà dalt la perxa. I s'esdevenia que si el serpent havia mossegat algú, i (aquest) esguardava vers el serpent de bronze, vivia». (Traducció directa de l'Hebreu, de la Bíblia de Montserrat).

No altra explicació pot tenir aquest pas bíblic, sinó la quina li ha donat sempre i unànimament la tradició cristiana que entronca amb la dels Sants Pares. Es més, la mateixa Veritat increada ens la dona quan diu (Joann. III, 14 i 15); «De la mateixa manera que Moisès enlairà el serpent en el desert, així convé que s'enlairi (a la creu) el fill de l'home, per tal que tothom qui en Ell cregui no mori, sino que obtingui la vida eterna». Ambdós són enlairats: el serpent a la perxa (o pal de fusta), Jesucrist a la creu (de fusta): ambdós són esguardats pels homes amb esprit de fe, doncs, per la confiança que tenien els hebreus «en Déu Salvador dels homes», es guarien al mirar el serpent (*Sapientiae XVI, 17*) i per la fe en Déu Salvador se guareixen els cristians: per ambdós se salven: els hebreus de la mort